

faa vigtig, skal skydes tilfide, vil jeg af den, men ogsaa kun af den Grund, tage det Forslag, som jeg havde optaget, tilbage. Jeg vil naturligviis derimod stemme for Forslaget under Nr. 38 og henholder mig i den Henseende til hvad den sidste ærede Taler har yttret.

Formanden: Jeg maa bemærke, at Forslaget under Nr. 37 dog ikke kan betragtes som udenfor Forhandlingerne; thi den Erklæring, som er givet af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2det District (Bregendahl), troer jeg ikke skal opfattes saaledes, som om han bestemt frasalder Forslaget. Jeg veed ikke, om det ikke er den ærede Rigsdagsmands Mening?

Bregendahl: Jeg har ikke bestemt frasalder det, og agter det heller ikke, naar der ikke viser sig stærk Tilbøielighed i Thinget til at ønske det.

B. Christensen: Jeg havde troet efter den Erklæring, som min ærede Ven (Jesper sen) ligeover for mig nylig har afgivet, at jeg kunde have fritaget mig for at tage til orde, idet jeg blot har villet rejse mig, for at opfordre til ikke at bringe dette Forslag under Nr. 37 til Afstemning. Efterat jeg imidlertid nu hører, at det dog, uagtet min ærede Ven har frasalderet sin Optagelse deraf, vil komme under Afstemning, skal jeg dog tilføie saameget, at jeg, uagtet jeg udtrykkelig maa forvare mig mod den Betragtningssaaende af Forholdet, som den ærede Rigsdagsmand fra Aarhus (Dietzstrøm) har fremsført, — at jeg, idet jeg udtrykkelig forvarer mig mod at dele eller hylde denne Betragtningssaaende, dog paa dette Sted agter at stemme mod det omhandlede Forslag.

Ordføreren: Jeg skal ikke gaae dybt ind paa Spørgsmaalets Realitet; jeg troer, at ligesaa lidet som det var Stedet i Rigsforsamlingen 1848—49 til at afhandle, hvorvidt Bankens Ret gaaer, ligesaa lidet er det Stedet dertil paa denne Rigsdag. Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, hvad der kunde være den umiddelbare Følge af, at man tog den Beslutning, hvorpaa Forslaget under Nr. 37 gaaer ud, og Regjeringen i Kraft af denne Beslutning virkelig udstedte Creditbeviserne. Det vilde jo ikke kunne negtes Banken, og jeg indseer

sandelig ikke, hvorledes man under vor Forsatning blot kunde tænke paa at ville negte Banken, at faae det Spørgsmaal, om hvorvidt de den høitideligt tilfagte og bekræftede Rettigheder gaae, afgjort ved Landets høieste Domstol. Men skulde Dommen falde ud imod den Anskuelse, som havde vidst at gjøre sig gjældende i Rigsdagen, og som Regjeringen da ogsaa havde tiltraadt, saa veed jeg ikke, hvad alle Følgerne vilde blive, naar Creditbeviserne allerede vare udstedte, men det veed jeg, at der vilde være kastet en overordentlig stor Forvirring ind i alle Forhold, naar de Private havde faaet 4 Millioner Creditbeviser i Hænde, om hvilke Regjeringen havde sagt, at de kunne bruges til at betale Skatter med, og som en Høiestes retsdom siden erklærede ikke at kunne bruges dertil. Hvorvidt Bankens Ret gaaer, derom kan der vel være Tvivl; men derom troer jeg ikke, at der kan eller bør være Tvivl, at Bankens Rettigheder, forsaavidt Detroyen har tilslagt den saadanne, og i den Grad Detroyen har gjort det, maae være ligesaa sikre under en Forsatning, som skal tilsikre alle bestaaende Forhold og Rettigheder en tryggere Garanti, end de nogensinde have været det under en souverain Konge (Grundtvig: Nei). Jeg hører en æret Rigsdagsmand sige Nei (Ja!); men dersom dette Nei skulde finde Gjenlyd i Landet, og dersom det virkelig skulde være Landets Mening, at nogen Institutions begrundede Rettigheder skulde være mindre trygge under vor constitutionelle Forsatning end den var det under Souverainiteten, saa veed jeg ikke at sige Andet, end at Landet ikke har vidst at opfatte Frihedens Væsen og den constitutionelle Idee. Jeg vil derfor haabe, at dette Nei ikke finder megen Echo i Landet.

Hvad det andet Vædringsforslag angaaer, da troer jeg det beroer paa en mindre rigtig Opfatning af den Betydning, som det har, at det hedder, at Creditbeviserne efter en Overeenskomst, som i dette Tilfælde er truffen med Nationalbanken, kunne modtages i Betaling for Krigsskatten. Nationalbanken har paa staaet, at den havde Ret til at modsætte sig saadanne Creditbevisers Udstedelse, og den har antydet, at den vilde gjøre denne Ret gjældende, saasnart saadanne Creditbeviser blive